

A orthografischs Ägshberrymenth – ahkindigong der Wendlengr Fasnet

Es isch jo aigentlich a jedes Johr s'gleiche. Mir Narra vo dr Wendlengr Narrazompft hend dia ährenvolle Aufgab, em Blättle dia Wendlengr Fasnet azomkendiga. Es sott oim au jeds Johr ebbes nius drzua aifalla om des zom Schreiba, was doch a jedes Johr gleich ischt – jo ihr wissats scho, es goht om dr Schmotzige Dorschdig ond alles was drom rom drzuaghehra duad.

'S eherscht, was an em jedrem Schmotziga bassiert isch des Narra-Wecka. En aller Herrgoddsherr, so om de seggse rom gangat dia Wen(U)boi (des koschtet richtig Astrengong, des richtig zom Schreiba ond zom Sahga – nochher no mehr drzua) mit ihre Gleggle ond mit dene Nelau-Hexa mit ihrige Rätshla ond no weidere tächnische Hilfsmiddl durch dia aber so jessasmässig verschlofene Gässle vo Wendling (ond nadiehrlich auch Onderboihing) om alles was no et auf de Baim isch – hald noi – om alles, was no en de Bedda isch, aufzomwegga ond zom erfreiha, weil's doch auch dr Schmotzige ischt. Dann wird's maischdens a bissle mau om dia Wendlengr Narra – ma siaht se erscht wiedr so ab halbr viehre auf em Rothaus-Margd-Sa-Löh-La-Florett-Blatz, also en dr nemme so ganz nuiha Schdaddmidde. Do geiht's fiehr des jonge Folg (de gloine, jonge ond de sell, denne des au a Freid isch) en Waggl mit allem, was mr drzuah braucht, also a Musig, was zom Essa ond zom Drenga ond sonscht vielleicht au no äbbes weidr. Dann, wenn's scho wiedr dongl wird, fangat dia Fuihrwehrleidla a, den Blatz abzomschberra ond des Fuir herzomrichda. No kommat au die Musigr vom Ehm-vau-Uh ond natirlich send dia ganze Zeid au scho dia Wen(U)boi (abr jo et Wen(U)bois saga, do werrat dia ganz fuggsdeifelswild, weil des boi doch gahret Englisch isch, sonscht dät mr des jo au ganz andersch schreiba [Wen(U)Boiz] denn des boi kommt doch vo (onder)Boihing ond hosch du do schoml Ondrboihingz gsaiht oder ghert?!) also dia Wen(U)boi hab' i gsagt, send au scho do, hab i gsagt. Ond noh, also so om de seggse rom am Obad vom Schmotziga, noh isch also der absoluhde Hehepongnd des Obads, noi no mehr vom Quardahl odr sogar vom ganza Johr hab' i gsagt – noh isch'sso weid, ganz Wendleng fiebrd dem Hailaidiwwend entgega, noh isch's hab' i gsagt – so weid, no kommd dr Rothaussturm mit dene Nelau-Hexa, dia fraiad sich scho so drauf wia andre zom Silwäschr auf des „Saim Bresiehdschr ähs efferieh jhr – verschdohsch – jetzhanidrfahdavrlöhra – also om seggse isch dr Rothaussturm mit dene hab i scho gsagt. Do goht's dem frängischa Frank a bisle and Wäschr ond a dr Grahga – abr ed z'arg – mr wois jo et ob sich so schnell nomml so en Bleedr fenda dächt, der des Gschäft mache wella dät – ond die Musig spielt hab i gsagt au drzuah ond 's geiht natirlich au no den Hexadanz rond oms Fuihrwehrfeir ond do soddad dia Fuihrwehrleid des Johr a bissle drauf gugga das des Fuir et blos a bissla a Fuirle wird, wenn wir schdondalang do auf dem Blatz dromromjugga dend. Ond nochher goht's nadiehrlich wiedr end Ondrwelt, end Dieafgarahsch. Do sorgt der Ehm-Vau-Uh ond au dia Wen(U)boi (hald, koi 's' henda na, 's isch doch scho blurall - i sags dr, dengk blos droh was ond wia du des saihsch, wenn dia ammohl eigschnabbt send, no isch des nemme scheh, des kah ich dr saga hab i gsagt) wiedr fiehr Schdemmong, Vallera Juhuh ond Hobsalah, also andersch gsagt 'sgeiht ebbes zom Essa ond Drenga ond 's goht ganz schee dia Poschd ab – noi edd dia gälbe do oba, i moi des dondrmäßige Fescht em Ondrgschoss onda. Verschdohsch? Also am Schmotziga, pingdlich ab halbrviehre zom Kiddiehwaggl ab seggse ond schee fasnetsmäßig ahzohga zom Hailaidiwwend (Leihdiehs änd Dschendlmähn, wieh brauhdlieh brisend: Se Nelau-Heggsa änd se tradieschonah Dähnse arauhnd se fairh – gell do glodsadr – s 'Johr ibr hend mir äbbes doah fiehr onsr eihrobähisch Schbrochkombedenz – bassad uff, em nägschda Johr geihts dia Ahkendigong vielleicht au scho auf Frandsehsisch mit schwäbische Ondrdiddl) also pingdlich om schbädeschdens seggse seha mir ons beim Rothaussturm – sag i hab i gsagt.

Was hosch gsaiht? Wär ih beeh – auh, des han'i ganz vergässa, also (jetsad musch du dir a Pause denga, no en Gniks vo mir ond noh goht's weidr) angenehm, die Wendlengr Nelau-Hex. So jetz isch abr gnuag mit dem Schwätzle, jetsad muss ih au no a bissle äbbes schaffa – hab i sagt – also bis zom Rothaussturm (i glaub des hab i au scho gsagt) Nelau He, dia Fasnet isch schee! – hab i gsagt.

